

UIT HET CIRCUIT

BUDDING & BEA

GROTE BEER-END

SNOEPKONTJE

WERELDWIJF

LUL IN DIE KUT

MAJESTEITELIJK T-SHIRT MAAKT BEA AAN 'T LACHEN

foto: Vincent Mentzel

Natuurlijk had Allard Budding het T-shirt waarmee hij alle belangrijke Nederlandse kranten haalde speciaal voor de gelegenheid laten maken. De gelegenheid was: de uitreiking van de Koninklijke Subsidie in het Koninklijk Paleis op de Dam door Hare Majesteit de Koningin. Aan Allard Budding. Op de foto's die de dagbladen daags na de uitreiking publiceerden, zien we twee keer Hare Majesteit: één keer in geanimeerd gesprek met de onderscheiden Rotterdamse schilder en één keer afgebeeld op diens T-shirt.

„Ik heb eerst nog overwogen of het wel kon,” aldus Allard Budding die in zijn atelier op een van de mooiste plekken van Rotterdam, de Berkelselaan, schilderijen maakt van minimaal 1.90 x 1.90 m. „Maar er was geen bezwaar en ik heb de indruk dat de Koningin het wel een leuk idee vond ook.”

Die indruk wordt door de foto's die van de gelegenheid werden gemaakt bevestigd. Koningin Beatrix onderhield zich voor de flitsende camera's der paparazzi glimlachend met de jonge kunstenaar die in elk geval - zoveel is duidelijk - niets hoeft te worden bijgebracht over p.r.

De Koninklijke Subsidie wordt

jaarlijks toegerekend aan jonge kunstenaars die zich in de ogen van een deskundige jury onderscheiden van hun collega's. Allard Budding ging met vijfduizend gulden naar huis. Hij had gehoopt op een fraai vormgegeven Koninklijke chèque met handtekening van Beatrix (die de Subsidies immers uit eigen midelen bekostigt) zodat hij die ook weer in een T-shirt had kunnen verwerken, maar helaas: het was een chèque als alle andere chéqués: een puur zakelijk papiertje waarmee niets beters te doen viel dan het te verzilveren bij de bank.

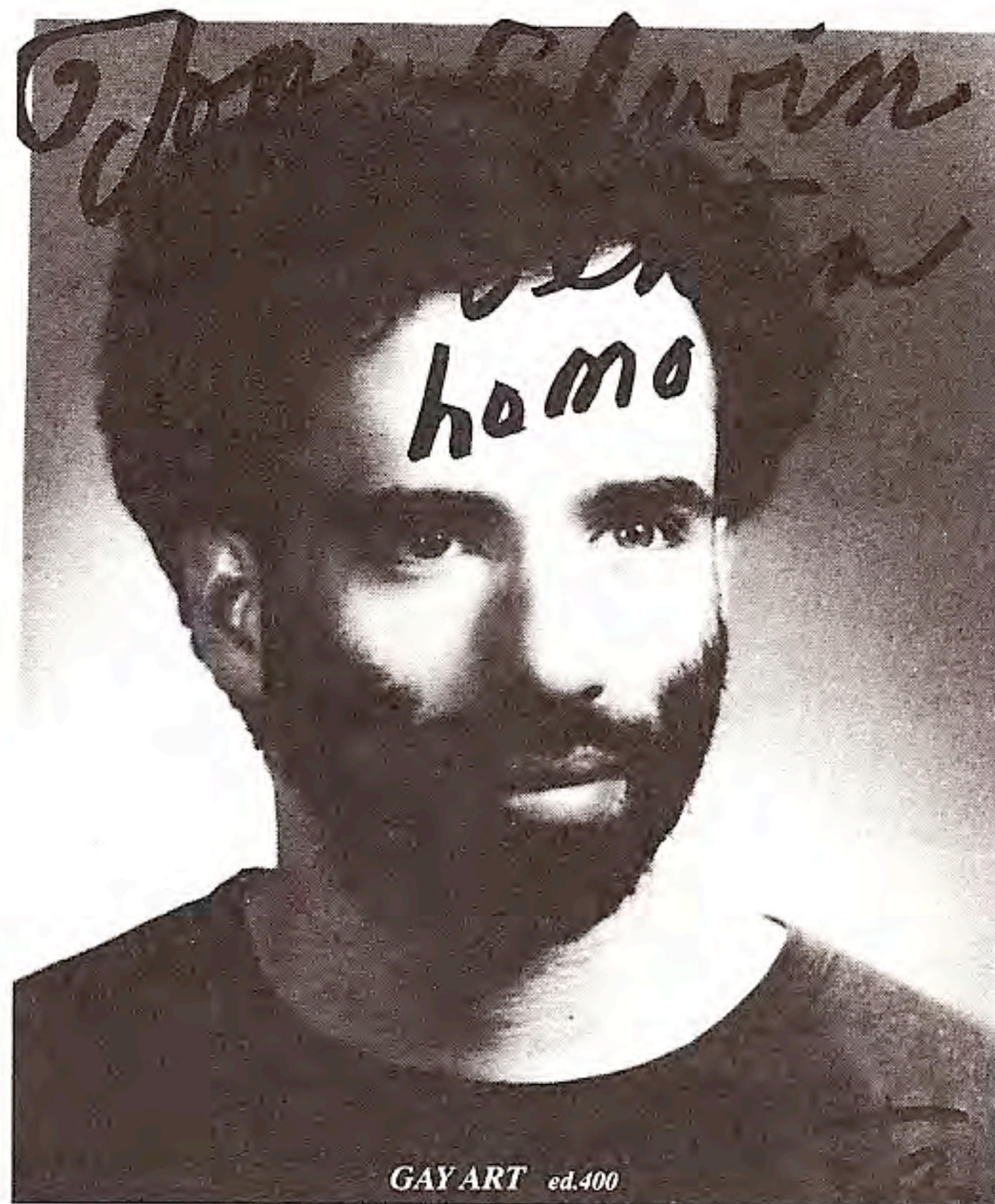
W. de Poe

CANDYASS

Tot 15 november exposeert bij Galerie Snoei de Amerikaanse kunstenaar Cary Leibowitz. Leibowitz alias Candyass maakte ter plekke de leukste tentoonstelling van het Rotterdamse galerie-evenement 'When Summer has [almost] Gone'.

Het werk van Candyass, de naam zegt het eigenlijk al, is de vleesgeworden infantiliteit. Simpel, direct en letterlijk zijn zijn boodschappen. Op kleine krukjes staan teksten geschilderd als 'don't hate me because I'm mediocre'. Schilderijen zijn een soort uithangborden, 'losers form line here', 'i used 2 love u now i hate u', 'i used 2 hate u now i love u'. Portretfoto's van de kunstenaar, inclusief 50-er jaren soft-focus en twinkelogen, zijn in onhandig en kinderlijk handschrift met vergelijkbare teksten beschreven. Op sommige staat niet meer dan *Homo*. Hij veranderde de galerie in een fijne, maar ietwat trieste, jongenskamer. Een broek met *Kick Me* op de achterkant, roze tasjes waar in sierletters *Vomit* op staat, kattenmelkbakjes

met 'I love Jeff Koons'. Leibowitz is de sul, de mislukkeling, de Joodse nicht. Sexualiteit, maagdelijk en ontluikend, speelt een grote rol in zijn werk. Leibowitz dwingt zichzelf in de meest kwetsbare posities. Als een slinger hangen in de galerie posters waarop hij naakt poseert. In de affiches zijn hartjes geknipt. Leibowitz is misschien de mesjogene jongeman, sentimenteel en teerhartig, maar zaken zijn zaken (nog een fijn Joods cliché). Hij maakte van de galerie een winkeltje, vergelijkbaar met de PopShop van Keith Haring. Er is in iedere prijsklasse voor ieder wat wils. De infantiliteit van Leibowitz is alleen voor geld te koop. Gewone sullen zijn er genoeg.

GAY ART ed.400